

Bruksela, 8 czerwca 2017 r.
(OR. en)

10043/17

**Międzyinstytucjonalne numery
referencyjne:**
2016/0370 (CNS)
2016/0372 (NLE)

FISC 130
ECOFIN 504
UD 145

NOTA

Od: Prezydencja

Do: Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada

Nr dok. Kom.: 14820/16 FISC 207 ECOFIN 1111 IA 126
14821/16 FISC 208 ECOFIN 1112 IA 127

Dotyczy:

- Wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE i dyrektywę 2009/132/WE w odniesieniu do niektórych zobowiązań wynikających z podatku od wartości dodanej w przypadku świadczenia usług i sprzedaży towarów na odległość
- Wniosek dotyczący rozporządzenia wykonawczego Rady zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 ustanawiające środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej
= Kompromisowy tekst prezydencji

Delegacje otrzymują w załączeniu najnowszy kompromisowy tekst prezydencji w sprawie wyżej wymienionych wniosków Komisji.

Wniosek

DYREKTYWA RADY

zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE i dyrektywę 2009/132/WE w odniesieniu do niektórych zobowiązań wynikających z podatku od wartości dodanej w przypadku świadczenia usług i sprzedaży towarów na odległość

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

---

¹ Dz.U. C z , s. .

² Dz.U. C z , s. .

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 2006/112/WE³ przewiduje procedury szczególne poboru podatku od wartości dodanej (VAT) od podatników niemających siedziby we Wspólnocie świadczących usługi telekomunikacyjne, nadawcze lub elektroniczne na rzecz osób niebędących podatnikami.
- (2) Dyrektywa Rady 2009/132/WE⁴ przewiduje zwolnienie z VAT w odniesieniu do importu małych przesyłek o nieznaczonej wartości.
- (3) W ocenie tych procedur szczególnych wprowadzonych w dniu 1 stycznia 2015 r. wskazano szereg obszarów wymagających ulepszeń. Po pierwsze, dla mikroprzedsiębiorstw mających siedzibę w państwie członkowskim i okazjonalnie świadczących takie usługi w innych państwach członkowskich należy zmniejszyć obciążenia związane z wymogiem przestrzegania zobowiązań w zakresie VAT w państwach członkowskich innych niż ich państwo członkowskie siedziby. Należy zatem wprowadzić ogólnowspólnotowy próg, do którego dostawy te nadal podlegałyby VAT w ich państwie członkowskim siedziby. Po drugie, bardzo uciążliwy jest obowiązek spełnienia wymogów w zakresie fakturowania i prowadzenia ewidencji, które to wymogi obowiązują we wszystkich państwach członkowskich, w których realizuje się dostawy. W związku z tym, aby zminimalizować obciążenia dla przedsiębiorstw, zasadami dotyczącymi fakturowania powinny być przepisy mające zastosowanie w państwie członkowskim identyfikacji dostawcy korzystającego z procedur szczególnych. Po trzecie, podatnicy niemający siedziby we Wspólnocie, ale zarejestrowani do celów VAT w państwie członkowskim (na przykład dlatego, że prowadzą w tym państwie członkowskim okazjonalne transakcje podlegające VAT) nie mogą korzystać ani z procedury szczególnej dla podatników niemających siedziby na terytorium Wspólnoty, ani z procedury szczególnej dla podatników mających siedzibę na terytorium Wspólnoty. W związku z tym proponuje się zezwolenie takim podatnikom na korzystanie z procedury szczególnej dla podatników niemających siedziby na terytorium Wspólnoty.

---

³ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

⁴ Dyrektywa Rady 2009/132/WE z dnia 19 października 2009 r. określająca zakres stosowania art. 143 lit. b) i c) dyrektywy 2006/112/WE w odniesieniu do zwolnienia z podatku od wartości dodanej przy ostatecznym imporcie niektórych towarów (Dz.U. L 292 z 10.11.2009, s. 5).

- (4) Ponadto ocena procedur szczególnych dla opodatkowania usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług elektronicznych wprowadzonych w dniu 1 stycznia 2015 r. wskazuje, że wymóg przedłożenia deklaracji VAT w terminie 20 dni od zakończenia okresu rozliczeniowego objętego deklaracją jest zbyt krótki, w szczególności w przypadku dostaw za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej, interfejsu lub portalu, kiedy usługi świadczone za pośrednictwem takiej sieci, interfejsu lub portalu uznaje się za dostarczone przez operatora sieci, interfejsu lub portalu, który to operator musi zebrać informacje do wypełniania deklaracji VAT od każdego usługodawcy. Ocena wykazała także, że wymóg wprowadzania korekt w deklaracji VAT za dany okres rozliczeniowy jest dla podatników bardzo uciążliwy, gdyż może się okazać, że będą oni musieli wielokrotnie przedkładać kilka deklaracji VAT za każdy kwartał. W związku z tym termin przedłożenia deklaracji VAT należy przedłużyć z 20 do 30 dni po zakończeniu okresu rozliczeniowego, a podatnikom należy zezwolić na wprowadzanie korekt do poprzednich deklaracji VAT w kolejnej deklaracji zamiast w deklaracjach za okres rozliczeniowy, którego korekty dotyczą.
- (5) Aby podatnicy świadczący usługi inne niż usługi telekomunikacyjne, usługi nadawcze lub usługi elektroniczne na rzecz osób niebędących podatnikami nie musieli być identyfikowani do celów VAT w każdym poszczególnym państwie członkowskim, w którym usługi te podlegają VAT, państwa członkowskie powinny zezwolić podatnikom świadczącym takie usługi na korzystanie z systemu IT do rejestracji oraz do deklarowania i zapłaty VAT, umożliwiając im deklarowanie i zapłatę VAT od tych usług w jednym państwie członkowskim.
- (6) Aby doprecyzować zakres przepisów dotyczących sytuacji, w których towary są nabywane i dostarczane dalej kolejnemu nabywcy, w celu uwzględnienia zmian technologicznych należy dodać odesłanie do nowych środków interakcji elektronicznej, za pomocą których zawierane są transakcje.

- (7) Urzeczywistnienie rynku wewnętrznego, globalizacja i postęp technologiczny doprowadziły do gwałtownego wzrostu handlu elektronicznego, a co za tym idzie sprzedaży towarów na odległość – zarówno towarów dostarczanych z jednego państwa członkowskiego do innego, jak i z terytoriów trzecich lub państw trzecich do Wspólnoty. Należy dostosować do tych zmian stosowne przepisy dyrektyw 2006/112/WE i 2009/132/WE, uwzględniając zasadę opodatkowania w miejscu przeznaczenia, konieczność ochrony dochodów podatkowych państw członkowskich, stworzenia równych warunków działania dla zainteresowanych przedsiębiorstw i zminimalizowania ciążących na nich obciążeń. Procedurę szczególną dla usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług elektronicznych świadczonych przez podatników mających siedzibę na terytorium Wspólnoty, ale nieposiadających siedziby w państwie członkowskim konsumpcji należy zatem rozszerzyć na wewnątrzwspólnotową sprzedaż towarów na odległość; należy ponadto wprowadzić podobną procedurę szczególną dla sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich.
- (8) Aby ograniczyć obciążenia dla przedsiębiorstw korzystających z procedury szczególnej dla wewnątrzwspólnotowej sprzedaży towarów na odległość, należy znieść obowiązek wystawiania faktury w odniesieniu do takiej sprzedaży. Aby zapewnić takim przedsiębiorstwom pewność prawa, zasady określania miejsca tych dostaw towarów powinny wyraźnie wskazywać, że mają one zastosowanie również w przypadku, gdy towary są transportowane lub wysyłane pośrednio na rzecz dostawcy lub gdy dostawca pośrednio uczestniczy w transporcie lub wysyłce towarów.
- (9) Zakres stosowania procedury szczególnej dla sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich powinien być ograniczony do sprzedaży towarów o wartości wewnętrznej nieprzekraczającej 150 EUR, powyżej której wymagane jest pełne przywózowe zgłoszenie celne do potrzeb celnych. Aby uniknąć podwójnego opodatkowania, należy wprowadzić zwolnienie z podatku od wartości dodanej przy imporcie towarów deklarowanych na mocy tej procedury szczególnej. Ponadto, aby uniknąć zakłócenia konkurencji pomiędzy dostawcami ze Wspólnoty i spoza niej oraz uniknąć uszczuplenia dochodów podatkowych, należy usunąć zwolnienie dla importu towarów w małych przesyłkach o nieznacznej wartości przewidziane w dyrektywie 2009/132/WE.

- (10) Podatnik korzystający z procedury szczególnej dla sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich powinien mieć możliwość wskazania pośrednika mającego swoją siedzibę we Wspólnocie jako osoby zobowiązanej do zapłaty VAT i wypełnienia obowiązków określonych w procedurze szczególnej w imieniu tego podatnika i na jego rzecz.
- (11) Aby chronić dochody podatkowe państw członkowskich, podatnik niemający siedziby na terytorium Wspólnoty korzystający z tej procedury szczególnej powinien mieć obowiązek wyznaczenia pośrednika. Obowiązek ten nie powinien jednak mieć zastosowania, jeżeli podatnik ten ma siedzibę w państwie, z którym Unia zawarła porozumienie o wzajemnej pomocy. Takie upoważnienia powinny podlegać rygorystycznemu wykazowi jasno określonych kryteriów.
- (12) Aby zapewnić jednolite warunki wdrażania niniejszej dyrektywy w zakresie ustanowienia wykazu państw trzecich, z którymi Unia zawarła porozumienie o wzajemnej pomocy o zakresie zbliżonym do zakresu dyrektywy Rady 2008/55/WE⁵ oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 904/2010⁶, należy przekazać Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁷. Jako że ustanowienie wykazu państw trzecich jest bezpośrednio związane ze współpracą administracyjną w dziedzinie podatku od wartości dodanej, Komisję powinien wspierać Stały Komitet Współpracy Administracyjnej utworzony na mocy art. 58 rozporządzenia Rady (UE) nr 904/2010.

---

⁵ Dyrektywa Rady 2008/55/WE z dnia 26 maja 2008 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących niektórych opłat, ceł, podatków i innych obciążeń (Dz.U. L 150 z 10.6.2008, s. 28).

⁶ Rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 268 z 12.10.2010, s. 10).

⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (13) W związku z gwałtownym rozwojem handlu elektronicznego i wynikającym z tego wzrostem liczby małych przesyłek o wartości wewnętrznej nieprzekraczającej 150 EUR importowanych do Wspólnoty państwa członkowskie powinny systematycznie zezwalać na korzystanie z uregulowań szczególnych dotyczących deklarowania i zapłaty VAT z tytułu importu. Uregulowania te mogą być stosowane, kiedy nie korzysta się z procedury szczególnej dla sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich, a odbiorca końcowy nie zdecydował się na standardową procedurę importową w celu skorzystania z potencjalnej stawki obniżonej VAT.
- (14) Data rozpoczęcia stosowania przepisów niniejszej dyrektywy powinna, w stosownych przypadkach, uwzględniać czas niezbędny na wprowadzenie środków koniecznych do wdrożenia niniejszej dyrektywy oraz czas potrzebny państwom członkowskim na dostosowanie swoich systemów informatycznych do rejestracji, deklarowania i zapłaty VAT.
- (15) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie uproszczenie zobowiązań w zakresie VAT, nie może być w wystarczającym stopniu osiągnięty przez państwa członkowskie i tym samym może być lepiej osiągnięty na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (16) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. dotyczącą dokumentów wyjaśniających⁸, państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o środkach transpozycji, jednego lub więcej dokumentów wyjaśniających związki między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy prawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.
- (17) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 2006/112/WE i 2009/132/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

---

⁸ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie 2006/112/WE ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2018 r.

Ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2018 r. w dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany:

(1) art. 58 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 58

1. Miejscem świadczenia następujących usług na rzecz osób niebędących podatnikami jest miejsce, w którym osoba taka ma siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu:

- a) usługi telekomunikacyjne;
- b) usługi nadawcze radiowe i telewizyjne;
- c) usługi świadczone drogą elektroniczną, w szczególności usługi, o których mowa w załączniku II.

W przypadku gdy usługodawca i usługobiorca kontaktują się za pomocą poczty elektronicznej, samo w sobie nie oznacza to, że świadczona usługa jest usługą świadczoną drogą elektroniczną.

2. Ust. 1 nie ma zastosowania, gdy spełnione są następujące warunki:

- a) usługodawca ma siedzibę lub, w przypadku braku siedziby, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu w tylko jednym państwie członkowskim; oraz
- b) usługi świadczone są na rzecz usługobiorców znajdujących się w dowolnym państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, o którym mowa w lit. a); oraz
- c) całkowita wartość, z wyłączeniem VAT, takich dostaw nie przekracza kwoty 10 000 EUR lub równowartości tej kwoty w walucie krajowej w danym roku kalendarzowym ani nie przekroczyła jej w poprzednim roku kalendarzowym.

3. Jeżeli w trakcie roku kalendarzowego próg, o którym mowa w ust. 2 lit. c), zostanie przekroczony, ust. 1 stosuje się od tego momentu.
  4. Państwo członkowskie, na którego terytorium usługodawcy, o których mowa w ust. 2, mają siedzibę lub, w przypadku braku siedziby, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu, przyznaje tym usługodawcom prawo wyboru, aby miejsce dostawy było określane zgodnie z ust. 1, co w każdym przypadku obejmuje okres dwóch lat kalendarzowych.
  5. Państwa członkowskie podejmują stosowne środki w celu monitorowania, czy podatnik spełnia warunki, o których mowa w ust. 2–4.
  6. Równowartość w walucie krajowej kwoty, o której mowa w ust. 2 lit. c), oblicza się poprzez zastosowanie kursu wymiany walut opublikowanego przez Europejski Bank Centralny w dniu przyjęcia niniejszej dyrektywy”.
- (2) art. 219a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 219a

1. Fakturowanie podlega przepisom mającym zastosowanie w państwie członkowskim uznawanym za państwo dostawy towarów lub wykonania usług zgodnie z przepisami tytułu V.
2. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 fakturowanie podlega następującym przepisom:
  - a) przepisom mającym zastosowanie w państwie członkowskim, w którym dostawca lub usługodawca mają siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego wykonywana jest dostawa towaru lub świadczona jest usługa, lub, w przypadku braku takiej siedziby lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, w państwie członkowskim, w którym dostawca lub usługodawca mają stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu, w przypadku gdy:

- (i) dostawca lub usługodawca nie mają siedziby w państwie członkowskim uznawanym za państwo dostawy towarów lub wykonania usług, zgodnie z przepisami tytułu V, lub gdy ich przedsiębiorstwo w tym państwie członkowskim nie uczestniczy w danej dostawie towarów lub świadczeniu usług w rozumieniu art. 192a lit. b), a osobą zobowiązaną do zapłaty VAT jest osoba, której dostarczane są towary lub na rzecz której świadczone są usługi;
  - (ii) uznaje się, że dostawa towarów lub świadczenie usług nie odbywają się na terytorium Wspólnoty, zgodnie z przepisami tytułu V;
- b) przepisom mającym zastosowanie w państwie członkowskim, w którym dostawca lub usługodawca korzystający z jednej z procedur szczególnych, o których mowa w tytule XII rozdział 6, są zidentyfikowani.

Jeżeli dostawca lub usługodawca nie mają siedziby w państwie członkowskim uznawanym za państwo dostawy towarów lub wykonania usług, a fakturę wystawia nabywca lub usługobiorca (samofakturowanie), lub jeżeli nie korzysta się z procedur szczególnych, o których mowa w tytule XII rozdział 6, zastosowanie ma ust. 1.

3. Ust. 1 i 2 niniejszego artykułu stosują się bez uszczerbku dla art. 244–248.”;

(3) art. 358a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„(1) »podatnik niemający siedziby na terytorium Wspólnoty« oznacza podatnika, który nie posiada siedziby działalności gospodarczej ani stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty;”;

(4) art. 361 ust. 1 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) oświadczenie o tym, że podatnik nie posiada siedziby działalności gospodarczej ani stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty.”.

Artykuł 2

Zmiany w dyrektywie 2006/112/WE ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r.

Ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r. w dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany:

(1) Dodaje się nowy art. 14a:

- „1. Jeżeli podatnik ułatwia – poprzez wykorzystanie interfejsów elektronicznych, takich jak platformy handlowe, platformy, portale i inne podobne środki – sprzedaż na odległość towarów w przesyłkach o wartości wewnętrznej nieprzekraczającej 150 EUR importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich, uznaje się, że podatnik ten otrzymał te towary i dostarczył je dalej samodzielnie jako sprzedaż na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich.
2. Jeżeli podatnik stosuje procedurę dotyczącą składów z dostawą lub ponowną dostawą lub bez nich, w odniesieniu do sprzedaży na odległość towarów, o których mowa w art. 33 ust. 1, a towary takie nie są dostarczane dzięki wykorzystaniu interfejsów elektronicznych, takich jak platformy handlowe, platformy, portale i inne podobne środki, uznaje się, że podatnik ten otrzymał te towary i dostarczył je dalej samodzielnie jako sprzedaż towarów na odległość.”;

(2) w art. 33 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„W drodze odstępstwa od art. 32 za miejsce dostawy towarów wysyłanych lub transportowanych przez dostawcę lub na jego rzecz lub – jeżeli dostawca uczestniczy pośrednio w transporcie lub wysyłce towarów – z państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie zakończenia wysyłki lub transportu towarów, uznaje się miejsce, w którym towary znajdują się w momencie zakończenia wysyłki lub transportu towarów do nabywcy, w przypadku gdy zostaną spełnione następujące warunki:”;

b) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku gdy towary są wysyłane lub transportowane z terytorium trzeciego lub państwa trzeciego oraz importowane przez dostawcę lub przez pośrednika działającego na jego rzecz do państwa członkowskiego zakończenia wysyłki lub transportu towarów, towary uznaje się za dostarczone w tym państwie członkowskim, pod warunkiem że VAT od takich towarów zadeklarowano w ramach procedury szczególnej określonej w tytule XII rozdział 6 sekcja 4.”;

(3) skreśla się art. 34;

(4) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 35

Przepisy art. 33 nie mają zastosowania do dostaw towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków, określonych w art. 311 ust. 1 pkt 1–4, ani do dostaw używanych środków transportu, określonych w art. 327 ust. 3, podlegających opodatkowaniu VAT zgodnie z odnośnymi procedurami szczególnymi.”;

(5) w art. 58 skreśla się ust. 2–6;

(6) w tytule V dodaje się następujący rozdział 3a:

„ROZDZIAŁ 3a

Próg dla podatników dostarczających towary, których dostawy objęte są art. 33 ust. 1, oraz świadczących usługi, których świadczenie objęte jest art. 58

Artykuł 59c

1. Przepisy art. 33 ust. 1 oraz art. 58 nie mają zastosowania, jeżeli spełnione są następujące warunki:
  - a) dostawca lub usługodawca mają siedzibę lub, w przypadku braku siedziby, stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu w tylko jednym państwie członkowskim; oraz
  - b) usługi są świadczone na rzecz usługobiorców lub towary są wysyłane lub transportowane do nabywców znajdujących się w dowolnym państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, o którym mowa w lit. a); oraz
  - c) całkowita wartość, z wyłączeniem VAT, dostaw lub usług objętych niniejszymi przepisami nie przekracza kwoty 10 000 EUR lub równowartości tej kwoty w walucie krajowej w danym roku kalendarzowym ani nie przekroczyła jej w poprzednim roku kalendarzowym.
2. Jeżeli w trakcie roku kalendarzowego próg, o którym mowa w ust. 1 lit. c), zostanie przekroczony, art. 33 ust. 1 oraz art. 58 stosują się od tego momentu.
3. Państwo członkowskie, na terytorium którego znajdują się towary w momencie rozpoczęcia ich wysyłki lub transportu lub w którym podatnicy świadczący usługi telekomunikacyjne, usługi nadawcze radiowe i telewizyjne oraz usługi świadczone drogą elektroniczną mają siedzibę, przyznaje podatnikom dokonującym dostaw lub świadczącym usługi, którzy kwalifikują się na mocy ust. 1, prawo wyboru, aby miejsce dostawy było określane zgodnie z art. 33 ust. 1 i art. 58, co w każdym przypadku obejmuje okres dwóch lat kalendarzowych.

4. Państwa członkowskie podejmują stosowne środki w celu monitorowania, czy podatnik spełnia warunki, o których mowa w ust. 1–3.
5. Równowartość w walucie krajowej kwoty, o której mowa w ust. 1 lit. c), oblicza się poprzez zastosowanie kursu wymiany walut opublikowanego przez Europejski Bank Centralny w dniu przyjęcia niniejszej dyrektywy.”;
- (7) w art. 143 ust. 1 dodaje się następującą lit. ca):
- „ca) import towarów, w przypadku gdy VAT deklaruje się w ramach procedury szczególnej określonej w tytule XII rozdział 6 sekcja 4 oraz gdy – najpóźniej w momencie składania zgłoszenia przywozowego – właściwemu urzędowi celnemu w państwie członkowskim importu przekazano numer identyfikacyjny VAT dostawcy lub pośrednika działającego na jego rzecz nadany na mocy art. 369q;”;
- (8) w art. 178 dodaje się następującą lit. g):
- „g) jeżeli podatnik jest zobowiązany do zapłaty VAT jako usługobiorca lub nabywca, w przypadku gdy zastosowanie ma tytuł XII rozdział 6 sekcja 4, musi on posiadać fakturę lub zastępujący ją dokument, wydane przez podatnika korzystającego z procedury szczególnej lub, w stosownych przypadkach, jego pośrednika i wyraźnie określające zapłacony VAT oraz numer identyfikacyjny VAT nadany na mocy art. 369q.”;
- (9) w art. 220 ust. 1 pkt 2) otrzymuje brzmienie:
- „2) dostaw towarów, o których mowa w art. 33, chyba że podatnik korzysta z procedury szczególnej określonej w tytule XII rozdział 6 sekcja 3;”;
- (9a) w art. 207 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:
- „Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, by osoby, które uznaje się za osoby zobowiązane do zapłaty VAT zamiast podatnika niemającego siedziby na terytorium danego państwa, zgodnie z art. 194–197 oraz art. 199, 204 i art. 369l ust. 3, wypełniały obowiązki dotyczące płatności przewidziane w niniejszej sekcji.”;

(10) nagłówek rozdziału 6 w tytule XII otrzymuje brzmienie:

„Procedury szczególne dla podatników niemających siedziby, którzy świadczą usługi lub prowadzą sprzedaż towarów na odległość na rzecz osób niebędących podatnikami”;

(11) w art. 358 wprowadza się następujące zmiany:

a) skreśla się pkt 1), 2) i 3);

b) dodaje się następujący pkt 3a):

„3a) »sprzedaż towarów na odległość« oznacza sprzedaż towarów, których miejsce dostawy określają przepisy art. 33 ust. 1, oraz towarów zawartych w przesyłkach o wartości wewnętrznej nieprzekraczającej 150 EUR, których miejsce dostawy określają przepisy art. 33 ust. 2;”;

(12) nagłówek sekcji 2 otrzymuje brzmienie:

„Procedura szczególna dla usług świadczonych przez podatników niemających siedziby na terytorium Wspólnoty”;

(13) w art. 358a dodaje się następujący pkt 3):

„3) »państwo członkowskie konsumpcji« oznacza państwo członkowskie, które uznaje się za miejsce świadczenia usług zgodnie z tytułem V rozdział 3;”;

(14) art. 359 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 359

Państwa członkowskie zezwalają każdemu podatnikowi niemającemu siedziby na terytorium Wspólnoty świadczącemu usługi na rzecz osoby niebędącej podatnikiem mającej siedzibę w państwie członkowskim lub mającej stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu w państwie członkowskim na stosowanie niniejszej procedury szczególnej. Niniejsza procedura ma zastosowanie do wszystkich usług tego rodzaju świadczonych na terytorium Wspólnoty.”;

(15) art. 363 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) gdy powiadamia on dane państwo członkowskie o zaprzestaniu świadczenia usług objętych niniejszą procedurą szczególną;”;

(16) art. 364 i 365 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 364

Podatnik niemający siedziby na terytorium Wspólnoty korzystający z niniejszej procedury szczególnej przekazuje drogą elektroniczną państwu członkowskiemu identyfikacji deklarację VAT za każdy kwartał kalendarzowy, niezależnie od tego, czy usługi objęte niniejszą procedurą szczególną były dostarczone. Deklarację VAT składa się w terminie 30 dni od upływu okresu rozliczeniowego objętego daną deklaracją.

Artykuł 365

Deklaracja VAT zawiera numer identyfikacyjny VAT oraz, dla każdego państwa członkowskiego konsumpcji, w którym VAT jest należny, całkowitą wartość, z wyłączeniem VAT, usług objętych niniejszą procedurą szczególną wykonanych w danym okresie rozliczeniowym, jak i całkowitą kwotę odpowiadającą jej VAT w podziale na stawki. W deklaracji wykazuje się również mające zastosowanie stawki VAT i całkowitą kwotę należnego VAT.

Jeżeli po złożeniu deklaracji VAT wymagane są jakiegokolwiek zmiany w tej deklaracji, zmiany te zawiera się w kolejnej deklaracji najpóźniej w terminie trzech lat od dnia upływu terminu złożenia pierwotnej deklaracji zgodnie z art. 364. W takiej kolejnej deklaracji VAT wykazuje się odnośne państwo członkowskie konsumpcji, okres rozliczeniowy i kwotę VAT, w odniesieniu do której niezbędne są ewentualne zmiany.”;

(17) art. 368 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 368

Podatnik niemający siedziby na terytorium Wspólnoty korzystający z niniejszej procedury szczególnej nie może odliczać VAT na podstawie art. 168 niniejszej dyrektywy. Niezależnie od przepisów art. 1 pkt 1 dyrektywy 86/560/EWG podatnik ten otrzymuje zwrot zgodnie ze wspomnianą dyrektywą. Art. 2 ust. 2 i 3 oraz art. 4 ust. 2 dyrektywy 86/560/EWG nie mają zastosowania do zwrotów dotyczących usług objętych niniejszą procedurą szczególną.

Jeżeli podatnik, który korzysta z niniejszej procedury szczególnej, jest objęty wymogiem rejestracji w państwie członkowskim w związku z działalnością nieobjętą niniejszą procedurą szczególną, odlicza on – w deklaracji VAT, którą ma złożyć zgodnie z art. 250 – VAT poniesiony w tym państwie członkowskim w związku z działalnością podlegającą opodatkowaniu objętą niniejszą procedurą szczególną.”;

(18) nagłówek sekcji 3 w tytule XII rozdział 6 otrzymuje brzmienie:

„Procedura szczególna dla wewnątrzspółnotowej sprzedaży towarów na odległość oraz dla usług świadczonych przez podatników mających siedzibę na terytorium Wspólnoty, ale nieposiadających siedziby w państwie członkowskim konsumpcji”;

(19) w art. 369a wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się następujący pkt 1a):

„1a) »wewnątrzspółnotowa sprzedaż towarów na odległość« oznacza sprzedaż towarów wysyłanych lub transportowanych przez dostawcę lub na jego rzecz lub – jeżeli dostawca uczestniczy pośrednio w transporcie lub wysyłce towarów – z państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie zakończenia wysyłki lub transportu towarów, których miejsce dostawy określają przepisy art. 33 ust. 1;”;

b) dodaje się następujący pkt 3:

„3) »państwo członkowskie konsumpcji« oznacza państwo członkowskie, które uznaje się za miejsce świadczenia usług zgodnie z tytułem V rozdział 3 lub, w przypadku wewnątrzwspólnotowej sprzedaży towarów na odległość, państwo członkowskie zakończenia wysyłki lub transportu towarów do nabywcy.”;

(20) art. 369b i 369c otrzymują brzmienie:

„Artykuł 369b

Państwa członkowskie zezwalają każdemu podatnikowi prowadzącemu wewnątrzwspólnotową sprzedaż towarów na odległość oraz każdemu podatnikowi niemającemu siedziby w państwie członkowskim konsumpcji świadczącemu usługi na rzecz osoby niebędącej podatnikiem na stosowanie niniejszej procedury szczególnej. Niniejsza procedura ma zastosowanie do wszystkich towarów lub usług tego rodzaju dostarczanych lub świadczonych we Wspólnocie.

Artykuł 369c

Podatnik zgłasza państwu członkowskiemu identyfikacji rozpoczęcie i zakończenie prowadzenia działalności podlegającej opodatkowaniu objętej niniejszą procedurą szczególną lub zmianę tej działalności w takim stopniu, że nie spełnia on już warunków niezbędnych do stosowania niniejszej procedury szczególnej. Podatnik przekazuje taką informację drogą elektroniczną.”;

(21) w art. 369e wprowadza się następujące zmiany:

a) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Państwo członkowskie identyfikacji wyklucza podatnika z niniejszej procedury szczególnej w dowolnym z następujących przypadków.”;

b) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) gdy powiadamia on o zaprzestaniu prowadzenia wewnątrzwspólnotowej sprzedaży towarów na odległość i zaprzestaniu świadczenia usług objętych niniejszą procedurą szczególną;”;

(22) art. 369f i 369g otrzymują brzmienie:

„Artykuł 369f

Podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej przekazuje drogą elektroniczną państwu członkowskiemu identyfikacji deklarację VAT za każdy kwartał kalendarzowy, niezależnie od tego, czy wewnątrzwspólnotowa sprzedaż towarów na odległość objęta niniejszą procedurą szczególną miała miejsce lub czy usługi objęte niniejszą procedurą szczególną zostały dostarczone. Deklarację VAT składa się w terminie 30 dni od upływu okresu rozliczeniowego objętego daną deklaracją.

Artykuł 369 g

1. Deklaracja VAT zawiera numer identyfikacyjny VAT, o którym mowa w art. 369d, oraz, dla każdego państwa członkowskiego konsumpcji, w którym VAT jest należny, całkowitą wartość, z wyłączeniem VAT, wewnątrzwspólnotowej sprzedaży na odległość towarów oraz usług objętych niniejszą procedurą szczególną wykonanych w danym okresie rozliczeniowym, jak i całkowitą kwotę odpowiadającego jej VAT w podziale na stawki. W deklaracji wykazuje się również mające zastosowanie stawki VAT i całkowitą kwotę należnego VAT. Deklaracja VAT zawiera również zmiany dotyczące poprzednich okresów rozliczeniowych, zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu.
2. Jeżeli w przypadku wewnątrzwspólnotowej sprzedaży towarów na odległość objętej niniejszą procedurą szczególną towary są wysyłane lub transportowane z państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie identyfikacji, deklaracja VAT zawiera również całkowitą wartość takiej sprzedaży z podziałem na każde państwo członkowskie, z którego towary są wysyłane lub transportowane, oraz indywidualny numer identyfikacyjny VAT lub numer rejestracji podatkowej nadany przez każde takie państwo członkowskie. Deklaracja VAT zawiera te informacje dla każdego państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie identyfikacji, z podziałem na państwa członkowskie konsumpcji.

3. W przypadku gdy – poza stałym miejscem prowadzenia działalności gospodarczej w państwie członkowskim identyfikacji – podatnik świadczący usługi objęte niniejszą procedurą szczególną ma co najmniej jedno stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego świadczone są usługi, deklaracja VAT zawiera również całkowitą wartość tych usług dla każdego państwa członkowskiego, w którym ten podatnik ma miejsce prowadzenia działalności, oraz indywidualny numer identyfikacyjny VAT lub numer rejestracji podatkowej takiego miejsca prowadzenia działalności, z podziałem na państwa członkowskie konsumpcji.
4. Jeżeli po złożeniu deklaracji VAT wymagane są jakiegokolwiek zmiany w tej deklaracji, zmiany te zawiera się w kolejnej deklaracji najpóźniej w terminie trzech lat od dnia upływu terminu złożenia pierwotnej deklaracji zgodnie z art. 369f. W takiej kolejnej deklaracji VAT wykazuje się odnośne państwo członkowskie konsumpcji, okres rozliczeniowy i kwotę VAT, w odniesieniu do której niezbędne są ewentualne zmiany.”;

(23) w art. 369h ust. 1 akapit drugi zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli dostawy towarów lub usług zostały zrealizowane w innych walutach, do celów wypełnienia deklaracji VAT podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej stosuje kurs wymiany obowiązujący w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego.”;

(24) w art. 369i akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej dokonuje płatności VAT, podając odniesienie do odpowiedniej deklaracji VAT, nie później niż w momencie upływu terminu, w którym trzeba złożyć deklarację.”;

(25) art. 369j otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 369j

Podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej nie może, w związku z podlegającą opodatkowaniu działalnością objętą niniejszą procedurą szczególną, odliczać VAT poniesionego w państwie członkowskim konsumpcji na podstawie art. 168 niniejszej dyrektywy. Niezależnie od przepisów art. 2 pkt 1 i art. 3 dyrektywy 2008/9/WE podatnik ten otrzymuje zwrot zgodnie z tą dyrektywą.

Jeżeli podatnik, który korzysta z niniejszej procedury szczególnej, jest objęty wymogiem rejestracji w państwie członkowskim w związku z działalnością nieobjętą niniejszą procedurą szczególną, odlicza on – w deklaracji VAT, którą ma złożyć zgodnie z art. 250 – VAT poniesiony w tym państwie członkowskim w związku z działalnością podlegającą opodatkowaniu objętą niniejszą procedurą szczególną.”;

(26) art. 369k ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej prowadzi ewidencję transakcji objętych niniejszą procedurą szczególną. Ewidencja ta musi być wystarczająco szczegółowa, aby umożliwić organom podatkowym państwa członkowskiego konsumpcji sprawdzenie prawidłowości deklaracji VAT.”;

(27) w tytule XII rozdział 6 dodaje się następującą sekcję 4:

„Sekcja 4

**Procedura szczególna dla sprzedaży na odległość towarów importowanych z państw trzecich
lub terytoriów trzecich**

Artykuł 369l

Do celów niniejszej sekcji i bez uszczerbku dla innych przepisów prawodawstwa wspólnotowego stosuje się następujące definicje:

- (1) »sprzedaż na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich« oznacza sprzedaż towarów zawartych w przesyłkach o wartości wewnętrznej nieprzekraczającej 150 EUR, których miejsce dostawy określają przepisy art. 33 ust. 2;
- (2) »podatnik niemający siedziby na terytorium Wspólnoty« oznacza podatnika, który nie posiada siedziby działalności gospodarczej ani stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty;
- (3) »pośrednik« oznacza osobę mającą siedzibę we Wspólnocie wskazaną przez podatnika prowadzącego sprzedaż na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich jako osobę zobowiązaną do zapłaty VAT i wypełnienia obowiązków określonych w niniejszej procedurze szczególnej w imieniu i na rzecz tego podatnika;
- (4) »państwo członkowskie identyfikacji« oznacza:
  - a) jeżeli podatnik nie ma siedziby we Wspólnocie – państwo członkowskie, w którym decyduje się on zarejestrować;
  - b) jeżeli podatnik ma siedzibę działalności gospodarczej poza terytorium Wspólnoty, ale posiada we Wspólnocie co najmniej jedno stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej – państwo członkowskie, w którym znajduje się stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, w związku z którym podatnik zgłasza, że skorzysta z niniejszej procedury szczególnej;
  - c) jeżeli podatnik ma siedzibę działalności gospodarczej w państwie członkowskim – to państwo członkowskie;
  - d) jeżeli pośrednik ma siedzibę działalności gospodarczej w państwie członkowskim – to państwo członkowskie;
  - e) jeżeli pośrednik ma siedzibę działalności gospodarczej poza terytorium Wspólnoty, ale posiada we Wspólnocie co najmniej jedno stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej – państwo członkowskie, w którym znajduje się stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, w związku z którym pośrednik zgłasza, że skorzysta z niniejszej procedury szczególnej;

- (5) »państwo członkowskie konsumpcji« oznacza państwo członkowskie zakończenia wysyłki lub transportu towarów do nabywcy.

Artykuł 369m

1. Państwa członkowskie zezwalają na korzystanie z niniejszej procedury szczególnej następującym podatnikom prowadzącym sprzedaż na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich:
  - a) każdemu podatnikowi mającemu siedzibę we Wspólnocie prowadzącemu sprzedaż na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich;
  - b) każdemu podatnikowi, niezależnie od tego, czy ma siedzibę we Wspólnocie, prowadzącemu sprzedaż na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich i reprezentowanemu przez pośrednika mającego siedzibę we Wspólnocie;
  - c) każdemu podatnikowi mającemu siedzibę w państwie trzecim, z którym Unia zawarła porozumienie o wzajemnej pomocy o zakresie zbliżonym do zakresu dyrektywy Rady 2008/55/WE* oraz rozporządzenia (UE) nr 904/2010, prowadzącemu sprzedaż na odległość towarów z tego państwa trzeciego;
  - d) podatnik może każdorazowo wskazać tylko jednego pośrednika.
- [2. W drodze odstępstwa od ust. 1 podatnik uznany za dostawcę na podstawie art. 14a jest zobowiązany do korzystania z niniejszej procedury szczególnej.]
3. Komisja przyjmuje akt wykonawczy ustanawiający wykaz państw trzecich, o których mowa w ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011, a komitetem do tego celu jest komitet utworzony na mocy art. 58 rozporządzenia Rady (UE) nr 904/2010.

---

* Dyrektywa Rady 2008/55/WE z dnia 26 maja 2008 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących niektórych opłat, ceł, podatków i innych obciążeń (Dz.U. L 150 z 10.6.2008, s. 28).

Artykuł 369n

W przypadku sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich, od których VAT deklaruje się na mocy niniejszej procedury szczególnej, zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego następuje, a VAT staje się wymagalny w momencie dostawy. Towary uznaje się za dostarczone w momencie zaakceptowania płatności.

Artykuł 369o

Podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej lub pośrednik działający na jego rzecz zgłaszają państwu członkowskiemu identyfikacji rozpoczęcie lub zakończenie prowadzenia działalności w ramach niniejszej procedury szczególnej lub zmianę tej działalności w takim stopniu, że nie spełniają już oni warunków niezbędnych do stosowania niniejszej procedury szczególnej. Informację taką przekazuje się drogą elektroniczną.

Artykuł 369p

1. Informacje, które podatnik niekorzystający z pośrednika musi przedstawić państwu członkowskiemu identyfikacji przed rozpoczęciem korzystania z niniejszej procedury szczególnej, zawierają następujące dane:
  - a) nazwę (nazwisko);
  - b) adres pocztowy;
  - c) adres elektroniczny oraz strony internetowe;
  - d) numer identyfikacyjny VAT lub krajowy numer identyfikacji podatkowej.
2. Informacje, które pośrednik musi przedstawić państwu członkowskiemu identyfikacji przed rozpoczęciem korzystania z niniejszej procedury szczególnej na rzecz podatnika lub podatników, zawierają następujące dane:
  - a) nazwę (nazwisko);
  - b) adres pocztowy;

- c) adres elektroniczny oraz strony internetowe;
  - d) numer identyfikacyjny VAT;
  - e) wykaz podatników, których reprezentuje, wraz z ich adresami pocztowymi, adresami elektronicznymi i stronami internetowymi, numerami identyfikacyjnymi VAT lub krajowymi numerami identyfikacji podatkowej.
3. Podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej lub, w stosownych przypadkach, jego pośrednik zgłaszają państwu członkowskiemu identyfikacji wszelkie zmiany w podanych informacjach.

Artykuł 369q

1. Państwo członkowskie identyfikacji nadaje podatnikowi korzystającemu z niniejszej procedury szczególnej indywidualny numer identyfikacyjny VAT i powiadamia go drogą elektroniczną o nadanym numerze.
2. Państwo członkowskie identyfikacji nadaje pośrednikowi działającemu na rzecz podatnika korzystającego z niniejszej procedury szczególnej indywidualny numer identyfikacyjny VAT i powiadamia go drogą elektroniczną o nadanym numerze. Jeżeli pośrednik działa na rzecz więcej niż jednego podatnika, ten numer identyfikacyjny stosuje się w odniesieniu do całej jego działalności dotyczącej wszystkich takich podatników na mocy niniejszej procedury.
3. Numer identyfikacyjny VAT nadany na mocy ust. 1 i 2 stosuje się tylko do celów niniejszej procedury szczególnej.

Artykuł 369r

1. Państwo członkowskie identyfikacji wyklucza podatnika z rejestru identyfikacyjnego w następujących przypadkach:
  - a) gdy podatnik powiadomi państwo członkowskie identyfikacji, że nie prowadzi już sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich;

- b) gdy można w inny sposób stwierdzić, że działalność w zakresie sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich zakończyła się;
  - c) gdy podatnik nie spełnia już warunków koniecznych do korzystania z niniejszej procedury szczególnej;
  - d) gdy podatnik systematycznie nie przestrzega zasad dotyczących niniejszej procedury szczególnej.
2. Państwo członkowskie identyfikacji wyklucza pośrednika z rejestru identyfikacyjnego w następujących przypadkach:
- a) gdy przez okres dwóch kolejnych kwartałów kalendarzowych nie działał on jako pośrednik na rzecz podatnika korzystającego z niniejszej procedury szczególnej;
  - b) gdy pośrednik nie spełnia już pozostałych warunków koniecznych do działania jako pośrednik;
  - c) gdy pośrednik systematycznie nie przestrzega zasad dotyczących niniejszej procedury szczególnej.

Artykuł 369s

Podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej lub jego pośrednik przekazują drogą elektroniczną państwu członkowskiemu identyfikacji deklarację VAT za każdy kwartał kalendarzowy, niezależnie od tego, czy sprzedaż na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich była prowadzona. Deklarację VAT składa się w terminie 30 dni od upływu okresu rozliczeniowego objętego daną deklaracją.

Jeżeli deklarację VAT złożono zgodnie z akapitem pierwszym, państwa członkowskie nie nakładają do celów VAT żadnych dodatkowych obowiązków ani innych formalności przy imporcie.

Artykuł 369t

1. Deklaracja VAT zawiera numer identyfikacyjny VAT, o którym mowa w art. 369q, oraz, dla każdego państwa członkowskiego konsumpcji, w którym VAT jest należny, całkowitą wartość, z wyłączeniem VAT, sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich, w odniesieniu do której VAT stał się wymagalny w danym okresie rozliczeniowym, jak i całkowitą kwotę odpowiadającego jej VAT w podziale na stawki. W deklaracji wykazuje się również mające zastosowanie stawki VAT i całkowitą kwotę należnego VAT.

2. Jeżeli po złożeniu deklaracji VAT wymagane są jakiegokolwiek zmiany w tej deklaracji, zmiany te zawiera się w kolejnej deklaracji najpóźniej w terminie trzech lat od dnia upływu terminu złożenia pierwotnej deklaracji zgodnie z art. 369s. W takiej kolejnej deklaracji VAT wykazuje się odnośne państwo członkowskie konsumpcji, okres rozliczeniowy i kwotę VAT, w odniesieniu do której niezbędne są ewentualne zmiany.
3. Pośrednik wskazany przez więcej niż jednego podatnika korzystającego z niniejszej procedury szczególnej nie jest zobowiązany do wyszczególniania w deklaracji VAT dostaw dokonywanych przez poszczególnych podatników, za których płatność VAT odpowiada.

Artykuł 369u

1. Deklaracja VAT sporządzana jest w euro.

Państwa członkowskie, które nie przyjęły euro, mogą wymagać sporządzenia deklaracji VAT w swoich walutach krajowych. Jeżeli dostawy towarów lub usług zostały zrealizowane w innych walutach, do celów wypełnienia deklaracji VAT podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej lub jego pośrednik stosują kurs wymiany obowiązujący w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego.

2. Przeliczeń dokonuje się zgodnie z kursami wymiany opublikowanymi przez Europejski Bank Centralny na dany dzień lub, jeżeli w tym dniu kurs wymiany nie został opublikowany, stosując kurs wymiany z następnego dnia publikacji.

Artykuł 369v

Podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej lub jego pośrednik dokonują płatności VAT, podając odniesienie do odpowiedniej deklaracji VAT, nie później niż w momencie upływu terminu, w którym trzeba złożyć deklarację.

Płatności dokonuje się na rachunek bankowy prowadzony w euro wskazany przez państwo członkowskie identyfikacji. Państwa członkowskie, które nie przyjęły euro, mogą wymagać, aby płatności były dokonywane na rachunek bankowy prowadzony w ich własnej walucie.

Artykuł 369w

Podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej nie może, w związku z podlegającą opodatkowaniu działalnością objętą niniejszą procedurą szczególną, odliczać VAT poniesionego w państwach członkowskich konsumpcji na podstawie art. 168 niniejszej dyrektywy. Niezależnie od przepisów art. 1 pkt 1 dyrektywy 86/560/EWG oraz art. 2 pkt 1 i art. 3 dyrektywy 2008/9/WE podatnik ten otrzymuje zwrot zgodnie z tymi dyrektywami. Art. 2 ust. 2 i 3 oraz art. 4 ust. 2 dyrektywy 86/560/EWG nie mają zastosowania do zwrotów dotyczących towarów objętych niniejszą procedurą szczególną.

Jeżeli podatnik, który korzysta z niniejszej procedury szczególnej, jest objęty wymogiem rejestracji do celów VAT w państwie członkowskim w związku z działalnością nieobjętą niniejszą procedurą szczególną, odlicza on – w deklaracji VAT, którą ma złożyć zgodnie z art. 250 – VAT poniesiony w tym państwie członkowskim w związku z działalnością podlegającą opodatkowaniu objętą niniejszą procedurą szczególną.

Artykuł 369x

1. Podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej prowadzi ewidencję transakcji objętych niniejszą procedurą szczególną. Pośrednik prowadzi ewidencję dotyczącą poszczególnych podatników, których reprezentuje. Ewidencja ta musi być wystarczająco szczegółowa, aby umożliwić organom podatkowym państwa członkowskiego konsumpcji sprawdzenie prawidłowości deklaracji VAT.
2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, musi zostać udostępniona drogą elektroniczną państwu członkowskiemu konsumpcji i państwu członkowskiemu identyfikacji na ich wniosek.

Ewidencja ta musi być przechowywana przez okres dziesięciu lat począwszy od końca roku, w którym dokonano transakcji.”;

(28) w tytule XII dodaje się następujący rozdział 7:

„ROZDZIAŁ 7

Uregulowania szczególne dotyczące deklarowania i zapłaty VAT z tytułu importu

Artykuł 369y

Jeżeli, w odniesieniu do importu towarów w przesyłkach o wartości wewnętrznej nieprzekraczającej 150 EUR, nie stosuje się procedury szczególnej określonej w rozdziale 6 sekcja 4, państwo członkowskie importu zezwala osobie przedstawiającej towary organom celnym w imieniu osoby, dla której towary te są przeznaczone na terytorium Wspólnoty, na skorzystanie z uregulowań szczególnych dotyczących deklarowania i zapłaty VAT z tytułu importu w odniesieniu do towarów, których wysyłka lub transport kończy się w tym państwie członkowskim.

Artykuł 369z

1. Do celów związanych z niniejszymi uregulowaniami szczególnymi stosuje się następujące zasady:
  - a) osoba, dla której towary są przeznaczone, jest zobowiązana do zapłaty VAT;
  - b) osoba przedstawiająca towary organom celnym na terytorium Wspólnoty jest odpowiedzialna za pobranie VAT od osoby, dla której towary są przeznaczone, i za dokonanie zapłaty takiego VAT.
2. Państwa członkowskie zapewniają, by osoba przedstawiająca towary organom celnym na terytorium Wspólnoty podjęła właściwe środki w celu zapewnienia opłacenia prawidłowego podatku przez osobę, dla której towary są przeznaczone.

Artykuł 369za

W drodze odstępstwa od przepisów art. 94 ust. 2 przy stosowaniu niniejszych uregulowań szczególnych stosuje się stawkę podstawową VAT mającą zastosowanie w państwie członkowskim importu.

Artykuł 369zb

1. Państwa członkowskie zezwalają, aby VAT pobierany na mocy niniejszych uregulowań szczególnych był zgłaszany drogą elektroniczną za pomocą deklaracji miesięcznych. W deklaracji podaje się całkowitą kwotę VAT pobranego w danym miesiącu kalendarzowym.
2. Państwa członkowskie wymagają opłacenia VAT, o którym mowa w ust. 1, do końca miesiąca następującego po imporcie.
3. Osoba korzystająca z niniejszych uregulowań szczególnych prowadzi ewidencję transakcji objętych niniejszymi uregulowaniami szczególnymi przez okres ustalany przez państwo członkowskie importu. Ewidencja ta musi być wystarczająco szczegółowa, aby umożliwić organom podatkowym państwa członkowskiego importu sprawdzenie prawidłowości zadeklarowanego VAT, oraz musi zostać udostępniona drogą elektroniczną państwu członkowskiemu importu na jego wniosek.

Artykuł 369zc

1. Kurs wymiany euro w stosunku do waluty krajowej, który należy wziąć pod uwagę w odniesieniu do kwot wspomnianych w art. 358 ust. 3a, art. 369l ust. 1 oraz w art. 369y dyrektywy 2006/112/WE, jest ustalany raz w roku zgodnie z dyrektywą 2009/132/WE. Stosuje się kursy wymiany ustalone pierwszego dnia roboczego w październiku; obowiązują one od dnia 1 stycznia następnego roku.
2. Państwa członkowskie mogą zaokrąglić kwoty w walucie krajowej, które są wynikiem przeliczenia kwot wyrażonych w euro.
3. Państwa członkowskie, przy dokonywaniu corocznego ustalenia kursu przewidzianego w ust. 1, mogą w dalszym ciągu stosować obowiązujące kwoty zwolnień, jeżeli po przeliczeniu kwot zwolnień wyrażonych w euro, przed zaokrągleniem przewidzianym w ust. 2, kwota zwolnienia wyrażonego w walucie krajowej zostaje zmieniona o mniej niż 5 % lub ulega zmniejszeniu.”.

Artykuł 3

Zmiany w dyrektywie 2009/132/WE

Ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r. w dyrektywie 2009/132/WE skreśla się tytuł IV.

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2017 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2020 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 2 i 3 niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują przepisy niezbędne do wykonania art. 1 niniejszej dyrektywy od dnia 1 stycznia 2018 r.

Państwa członkowskie stosują przepisy niezbędne do wykonania art. 2 i 3 niniejszej dyrektywy od dnia 1 stycznia 2021 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 5

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 6

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Rady

Przewodniczący

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 ustanawiające środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁹, w szczególności jej art. 397,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu wykonawczym Rady (UE) nr 282/2011¹⁰ określono szczegółowe przepisy dotyczące domniemanego miejsca, w którym znajduje się usługobiorca, w celu określenia miejsca świadczenia usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług świadczonych drogą elektroniczną na rzecz osób niebędących podatnikami.
- (2) Z oceny wymogów odnoszących się do stosowania takich domniemań wynika, że w przypadku podatników mających siedzibę w państwie członkowskim i świadczących takie usługi na rzecz osób niebędących podatnikami w innych państwach członkowskich uzyskanie, w pewnych okolicznościach, dwóch dowodów, które nie są ze sobą sprzeczne, potwierdzających siedzibę danego usługobiorcy, jego stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu, jest skrajnie uciążliwe.

---

⁹ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

¹⁰ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiające środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 77 z 23.3.2011, s. 1).

- (3) Obciążenie to jest szczególnie uciążliwe dla małych i średnich przedsiębiorstw. Wymóg przewidujący przedstawienie tylko jednego dowodu powinien uprościć obowiązki dla tych przedsiębiorstw, w przypadku których wartość wewnątrzwspólnotowych dostaw usług na rzecz konsumentów w innych państwach członkowskich nie przekracza określonego progu.
- (4) Uproszczenie wymogu dotyczącego potwierdzenia miejsca, w którym znajduje się usługobiorca, stanowi uzupełnienie zmian wprowadzonych na podstawie art. 1 dyrektywy Rady [...] /UE¹¹ w procedurach szczególnych ustanowionych w tytule XII rozdział 6 dyrektywy 2006/112/WE; powinno zatem mieć zastosowanie od tego samego dnia.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 24b rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 282/2011 dodaje się następujące akapity drugi i trzeci:

„W przypadku usług objętych akapitem pierwszym lit. d) – świadczonych przez podatnika z jego siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej znajdujących się w państwie członkowskim – o całkowitej wartości, z wyłączeniem VAT, w bieżącym i poprzednim roku kalendarzowym nieprzekraczającej 100 000 EUR lub równowartości tej kwoty wyrażonej w walucie krajowej, przyjmuje się, że usługobiorca ten ma siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu w miejscu wskazanym jako takie przez usługodawcę na podstawie jednego dowodu przedstawionego przez osobę uczestniczącą w świadczeniu usług inną niż usługodawca lub usługobiorca, zgodnie z wykazem w art. 24f lit. a)–e).

Jeżeli w trakcie roku kalendarzowego osiągnięty zostanie próg przewidziany w akapicie drugim, akapit ten nie ma zastosowania od tego czasu i do czasu, kiedy ponownie zostaną spełnione warunki ustanowione w tym akapicie.

---

¹¹ Dyrektywa Rady [...] /UE z dnia [...] r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE i dyrektywę 2009/132/WE w odniesieniu do niektórych zobowiązań wynikających z podatku od wartości dodanej w przypadku świadczenia usług i sprzedaży towarów na odległość.

Równowartość odnośnej kwoty w walucie krajowej oblicza się poprzez zastosowanie kursu wymiany walut opublikowanego przez Europejski Bank Centralny w dniu przyjęcia niniejszego rozporządzenia.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Rady

Przewodniczący
